

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/248/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115214332
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3115214332.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovaným: 1/ Y. G., nar. X.X.XXXX, trvale bytom R., štátny občan SR, 2/ W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. G., W. XXX/XX, štátny občan SR, v konaní o zaplatenie 5.400,50 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.296,12 Eur zastavuje.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žalovaným 1/ a 2/ súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou dňa 24.6.2015 požiadal súd, aby žalovaných 1/, 2/ zaviazal zaplatiť mu sumu 5.400,50 Eur spolu s úrokom z omeškania v sume 238,09 Eur a vo výške 8,50 % ročne zo sumy 5.400,50 Eur od 5.8.2013 do zaplatenia s tým, že splnením povinnosti jedným z odporcov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia ostatných odporcov. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX, ktorú uzavreli dňa 15.10.2005 žalovaný 1/ so Slovenskou sporiteľňou, a.s. (ďalej aj „SLSP“), poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanému 1/ úver vo výške 8.298,48 Eur, ktorý sa žalovaný 1/ zaviazal uhrádzať v mesačných splátkach po 108,01 Eur, vždy do 20. dňa v mesiaci. Súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky. Žalovaný 2/ prevzal na seba ručiteľský záväzok. Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované ustanovením § 497 Obchodného zákonníka a zmluva o úvere je absolútnym obchodom. Žalovaný 1/ porušil svoje povinnosti podľa zmluvy. Pôvodný veriteľ pohľadávku zo zmluvy voči žalovaným postúpil žalobcovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 18.2.2008. Pohľadávka ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu vo výške 13.227,93 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 11.562,61 Eur, úroku z omeškania vo výške 1.665,32 Eur, ktorý úrok z omeškania si žalobca neuplatňuje. Žalobca si uplatnil splátky úveru splatné od 20.7.2011 do 20.8.2015 v počte 50 v celkovej výške 5.400,50 Eur. Splátky pôvodne splatné dňa 20.8.2013 do 20.8.2015 sa stali splatnými dňa 4.8.2013, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky žalobca nežiada. Žalobca si uplatňuje zákonný úrok z omeškania vyčíslený v sume 238,09 Eur za obdobie od 21.7.2011 do 4.8.2013 a od 5.8.2013 do zaplatenia. Od spísania žaloby žalovaní neuhradili žalobcovi žiadnu sumu.

2. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 25.9.2015 uviedol, že nedisponuje výzvou SLSP, a.s. v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách na splnenie dlhu zo zmluvy o úvere zasielanou žalovaným, no podľa informácii od SLSP, a.s. takáto výzva mala byť zaslaná žalovaným v marci 2008. Podľa názoru žalobcu doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách

nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Žalobca poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/2001, na základe ktorého, ak postupník disponuje relevantným oznámením o postúpení pohľadávky, dlžník nie je oprávnený domáhať sa predloženia zmluvy o postúpení pohľadávky a nie je možné posudzovať ani platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Oznámenie postupcom dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitimáciu postupníka domáhať sa zaplatenia dlhu z postúpenej pohľadávky. Žalobca vykladá ustanovenie § 92 ods. 7 (teraz ods. 8) zákona o bankách tak, že banka je oprávnená postúpiť celý peňažný záväzok v rátno jeho príslušenstva tretej osobe a v tomto smere poukázal žalobca aj na dôvodovú správu k tomuto ustanoveniu.

3. Žalovaní 1/, 2/ sa k žalobe nevyjadрили.

4. Podaním zo dňa 16.1.2017 vzal žalobu čiastočne späť v tom smere, že žiadal, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť mu 38 nepremičaných a neuhradených splátok úveru po 108,01 Eur od 20.7.2012 do 20.8.2015 v sume 4.104,38 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne vyčísleným od 21.7.2012 do 4.8.2013 a následne zo sumy 4.104,38 Eur od 5.8.2013 do zaplatenia.

5. Vec bola prejednaná podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalobcu, žalovaných 1/, 2/. Neprítomnosť žalobcu ospravedlnil jeho právny zástupca. Strany boli na pojednávanie riadne a včas predvolané. Žalovaným súd doručil predvolanie na pojednávanie na adresu ich trvalého pobytu evidovanú v Registri obyvateľov SR postupom podľa § 106 ods. 1 písm. a/ CSP, pričom zásielky sa od nich vrátili neprevzaté, a považujú sa za doručené dňom ich vrátenia súdu podľa § 111 ods. 3 CSP. Strany o odročenie pojednávania nežiadali.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.10.2005, dohody o ručení zo dňa 15.8.2005, všeobecných obchodných podmienok (ďalej aj „VOP“), zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 18.12.2008, jej prílohy č. 1, oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 2.1.2009, pokusov o zmier zo dňa 9.6.2015, správ o pobyte žalovaných, písomných podaní žalobcu zo dňa 25.9.2015, 16.1.2017, platobnej histórie, amortizačnej tabuľky, oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 20.9.2010, podacieho hárku, výziev SLSP, a.s. zo dňa 12.10.2006 a doručeníek od žalovaných 1/, 2/, a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalovaný 1/ ako dlžník uzavrel dňa 15.10.2005 so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa Slovenská sporiteľňa, a.s. zaviazala poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 250.000,- Sk (8.298,48 Eur), a dlžník sa zaviazal úver vrátiť veriteľovi s úrokmi pri úrokovej sadzbe vo výške 9,10% ročne v pravidelných mesačných splátkach po 3.254 Sk/108,01 Eur, zročných vždy do 20. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola zročná dňa 20.9.2005, posledná splátka bola zročná dňa 20.8.2015. Úver bol poskytnutý na účely rekonštrukcie domu. V zmluve je žalovaný 1/ označený jeho menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a adresou trvalého pobytu. Podľa čl. V bodu 3. sú súčasťou úverovej zmluvy všeobecné obchodné podmienky.

8. Žalovaný 2/ ako ručiteľ uzavrel dňa 15.10.2005 so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom dohodu o ručení, v ktorej sa žalovaný 2/ zaviazal, že uhradí veriteľovi pohľadávku a jej príslušenstvo zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX ak tento záväzok nesplní žalovaný 1/.

9. Žalobca predložil súdu dve výzvy vyhotovené SLSP, a.s. dňa 12.10.2006, v ktorých banka vyzýva žalovaných 1/ a 2/, aby okamžite uhradili banke omeškané splátky, ktoré boli ku dňu 12.10.2006 vo výške 41.268,70 Sk titulom úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Podľa predložených doručeníek boli výzvy doručené žalovanému 1/ dňa 16.10.2006, žalovanému 2/ dňa 18.10.2006.

10. Dňa 18.12.2008 uzavrela spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok. V Prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok je ako predmet postúpenia uvedená aj pohľadávka voči žalovaným 1/, 2/ v celkovej výške 13.227,94 Eur, ktorá vznikla zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Postúpenie pohľadávky oznámil pôvodný veriteľ žalovaným listom zo dňa 2.1.2009.

11. Žalobca listom zo dňa 20.9.2010 adresovanými žalovaným 1/, 2/ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 20.9.2010.

12. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní trval žalobe v zmysle jej čiastočného späťvzatia. Poukázal na to, že právny predchodca žalobcu výzvami zo dňa 12.10.2006 vyzval žalovaných 1/, 2/ na splnenie dlhu z predmetnej zmluvy o úvere.

13. Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere /ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“/ zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu,

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004 Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004 Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004 Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka Ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z.“) Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka

zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

14. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 15.10.2005 bola medzi SLSP, a.s. ako veriteľom a žalovaným 1/ ako dlžníkom uzavretá zmluva o splátkovom úvere podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Uvedená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že obdobné zmluvy veriteľ uzatváral s dlžníkmi vo viacerých prípadoch, a z textu predmetnej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok SLSP, a.s., ktoré boli vopred pripravené SLSP, a.s., nepochybne vyplýva, že spotrebiteľ, teda žalovaný 1/ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnil. Predmetná zmluva nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to s poukazom na ust. § 1 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z., pretože úver bol žalovanému 1/ poskytnutý na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti - rodinného domu. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere a spotrebiteľ sa zaväzuje tieto vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené s úverom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 250.000,- Sk/8.298,48 Eur, ktorý sa žalovaný 1/ zaviazal splácať veriteľovi v pravidelných mesačných splátkach po 108,01 Eur, zročných vždy do 20. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola zročná dňa 20.9.2005, posledná splátka bola zročná dňa 20.8.2015. Voči žalovanému 2/ uplatnil žalobca nárok titulom dohody o ručení uzavretej medzi žalovaným 2/ a bankou dňa 15.8.2005, na základe ktorej dohody žalovaný 2/ sa zaručil za splnenie záväzku zo zmluvy o úvere, ak ho nesplní žalovaný 1/. Žalobca uplatnil proti žalovaným neuhradený zostatok tohto úveru.

15. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy o úvere. Aktívna vecná legitimácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa žalobca domáha. Imanentnou súčasťou rozhodovania súdu je posudzovanie aktívnej a pasívnej vecnej legitimácie v konaní (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009). Žalobcu zaťažuje povinnosť preukázať svoju aktívnu vecnú legitimáciu v konaní.

16. Bolo preukázané, že medzi SLSP, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola dňa 18.12.2008 uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, z prílohy ktorej vyplýva, že predmetom postúpenia mala byť aj pohľadávka voči žalovaným 1/, 2/ v celkovej výške 13.227,93 Eur na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 15.10.2005. Ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená. Keďže pôvodný veriteľ SLSP, a.s. je bankou, zákonodarcom sú v osobitnom zákone stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta, a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak je pohľadávka splatná, predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Vzhľadom na text daného ustanovenia je zrejmé, že zákonodarcou v ňom stanovil predpoklady, ktoré musia byť splnené pre to, aby bola pohľadávka spôsobilá na postúpenie zo strany banky na tretiu osobu. V prípade, že tieto podmienky splnené nie sú, nemôže dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Toto ustanovenie musí byť dodržané v každom prípade bez ohľadu na to, či dlžník s postúpením pohľadávky nesúhlasí, ako aj vtedy, keď banka do obchodných podmienok vložila ustanovenie o súhlase dlžníka s postúpením

pohľadávky banky na tretiu osobu. Treba zdôrazniť, že predmetné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách má nepochybne povahu kogentného ustanovenia, od ktorého sa nie je možné v zmluve odchyliť, keďže je v ňom vymedzený postup, ktorý musí byť dodržaný na to, aby banka bola oprávnená postúpiť pohľadávku z úveru tretej osobe a ktoré dáva možnosť klientovi po písomnej výzve banky vyrovnat' omeškané splátky úveru a predísť tak postúpeniu pohľadávky na tretiu osobu. Nemohlo preto dôjsť k platnému dojednaniu odchyľnej úpravy podmienok postúpenia pohľadávky banky v zmluve o úvere, čo je zvýraznené aj tým, že žalovaný vystupuje v zmluvnom vzťahu zo zmluvy o úvere v postavení spotrebiteľa teda slabšej zmluvnej strany. Žalovaný nemohol ovplyvniť text VOP, ktoré vopred pripravila banka a musel ich prijať, keď chcel, aby mu bol úver poskytnutý. V článku 19 bod 19.16 VOP Slovenskej sporiteľne, a.s., ktoré sú podľa čl. V bod 3 zmluvy o úvere súčasťou zmluvy, je spotrebiteľovi zo strany banky naoktrojované ustanovenie, podľa ktorého klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné podmienené alebo nepodmienené bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú ako aj bez ohľadu na to, že banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou požiadavku alebo nie voči klientovi na tretiu osobu. Znenie tohto zmluvného ustanovenia umožňuje banke postúpiť pohľadávku voči klientovi zo zmluvy kedykoľvek a nezohľadňuje teda žiadnu z podmienok prípustnosti postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách (predtým § 92 ods. 7 zákona o bankách). Pre rozpor s týmto kogentným zákonným ustanovením je preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka toto zmluvné ustanovenie VOP absolútne neplatné. Citované ustanovenie zmluvy je oddeliteľné od zvyšnej časti zmluvy o úvere, ktorá podľa § 41 Občianskeho zákonníka ostáva platnou. Nemôže ísť o platnú časť právneho úkonu aj z toho dôvodu, že v danom ustanovení sa nepripustne (na ujmu práv spotrebiteľa) eliminujú zákonné limity umožňujúce banke postúpiť pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe. Je tým výrazne zhoršené postavenie spotrebiteľa, ktorý vstupoval do zmluvného vzťahu s veriteľom - bankou, z čoho pre spotrebiteľa vyplývajú garancie, keďže činnosť banky podlieha dozoru a dohľadu NBS, pričom pokiaľ by bolo takéto zmluvné ustanovenie platné, bola by banka oprávnená bez akéhokoľvek predchádzajúceho upozornenia dlžníka pohľadávku proti spotrebiteľovi postúpiť tretej osobe, aj nebankovému subjektu, a to aj vtedy, ak by dlžník pohľadávku riadne a včas splácal. Uvedené ustanovenie článku 19 bod 19.16 VOP zavádza značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je preto absolútne neplatné aj v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný nemohol ovplyvniť obsah bankou vopred pripravených VOP. Žalobca, ktorému SLSP, a.s. pri uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávok odovzdala všetku zmluvnú dokumentáciu ohľadom predmetného úveru, predložil súdu výzvy SLSP, a.s. dňa 12.10.2006, v ktorých banka vyzýva žalovaného 1/ a žalovaného 2/, aby okamžite uhradili banke omeškané splátky predmetného úveru vo výške 41.268,70 Sk/1.369,89 Eur, a žalobca predloženými doručenkami preukázal, že tieto výzvy banka doručila žalovanému 1/ dňa 16.10.2006 a žalovanému 2/ dňa 18.10.2006. Z predloženej platobnej histórie ohľadom predmetného úveru bolo preukázané, že žalovaní 1/, 2/ omeškané splátky úveru neuhradili ani do 90 kalendárnych dní od doručenia týchto výziev žalovaným. Banke tak vzniklo oprávnenie postúpiť splatnú a neuhradenú časť úveru tretej osobe v zmysle § 92 ods. 7 (teraz ods. 8) zákona č. 483/2001 Z.z.. Žalobca netvrdil, žeby banka úver predčasne zosplatnila v zmysle bodu 7.6.1 písm. a/ VOP pred tým, ako uzavrela so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 18.12.2008. Úver chcel predčasne zosplatniť žalobca, ako to vyplýva z oznámenia žalobcu zo dňa 20.9.2010 o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 20.9.2010, ktoré adresoval žalobca žalovaným 1/, 2/. V tejto súvislosti sa súd nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že banka bola oprávnená postúpiť žalobcovi aj nezosplatnenú časť úveru. Za použitia jazykového a gramatického výkladu z ust. § 92 ods. 7 Zákona o bankách vyplýva, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné. Zákonodarcu mal v úmysle umožniť banke postúpiť len pohľadávku, ktorej splatnosť už nastala, a tento záver vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 483/2001 Z.z. o bankách, kde je v osobitnej časti k ust. § 92 uvedené: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. Ukončením úverového vzťahu formou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sa všetky splátky, ktorých splatnosť ešte nenastala, práve týmto úkonom stávajú splatnými, a až v tom momente môže banka platne postúpiť celú svoju pohľadávku na subjekt, ktorý bankou nie je. Inak povedané banka nemôže postúpiť inej osobe „živý úver“, ale môže postúpiť len pohľadávky z „ukončeného úveru“, pričom zo „živého úveru“ môže postúpiť len splatné splátky. Banka je teda oprávnená postúpiť pohľadávku aj z celého úverového vzťahu, no podmienkou je, aby bola vyhlásená mimoriadna splatnosť celého úveru, čo je výlučným oprávnením banky a ktoré mala banka zrealizovať pred postúpením pohľadávky. K rovnakým záverom ohľadom podmienok platnosti postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu v zmysle ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách dospel aj Krajský súd v Prešove v uznesení č.k. 6Co/119/2013-135 zo dňa

29.5.2014, Krajský súd v Prešove v rozsudkoch sp. zn. 18Co 358/2015 zo dňa 11.10.2016, sp. zn. 19Co/150/2016 zo dňa 29.11.2016, Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch č.k. 5Co/460/2015-138 zo dňa 13.1.2016, č.k. 6Co/603/2015 - 166 zo dňa 22.3.2016, č.k. 17Co 1308/2015-74 zo dňa 21.12.2016, č.k. 5Co 391/2016-245 zo dňa 13.12.2016, Krajský súd v Trnave v rozsudkoch č.k. 26Co/552/2015 zo dňa 26.9.2016, č.k. 23Co/450/2015 zo dňa 25.9.2016, Krajský súd v Žiline v rozsudkoch č.k. 11Co/235/2016 zo dňa 12.9.2016, č.k. 9Co/248/2016 zo dňa 22.8.2016. Súd nevidel dôvod pre odklon od tejto ustálenej rozhodovacej činnosti súdov. Žalobca sa po čiastočnom späťvzati žaloby proti žalovaným domáha zaplata splátok úveru, ktorých splatnosť mala podľa zmluvy nastať od 20.7.2012 do 20.8.2015, teda žalobca uplatnil práve tie splátky úveru, ktoré neboli splatné, a ani bankou predčasne zosplatené v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 18.12.2008, a ktoré splátky úveru v dôsledku ustanovenia § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. nemohli byť v danom prípade platne postúpené na žalobcu. Vzhľadom na akcesorický charakter ručiteľského záväzku jedine platným postúpením pohľadávky voči žalovanému 1/ ako dlžníkovi prechádza na postupníka (žalobcu) aj existujúce zabezpečenie pohľadávky, t.j. právo veriteľa domáhať sa zaplata pohľadávky voči žalovanému 2/ ako ručiteľovi. Uvedené v danom prípade splnené nebolo. Súdna prax sa už odklonila od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/01, na ktoré poukazoval žalobca, a podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Odklon od uvedeného rozhodnutia vyplýva napríklad z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo 49/2008 zo dňa 14.5.2008 ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009, podľa ktorého v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo, a z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť, že dlžník by nemohol namietat a súd skúmat platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, a nemožno vyvodiť ani to, že dlžník by mohol namietat platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky len vtedy, ak by postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi neoznámil, ale postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal; na takéto rozlišovanie v postavení dlžníka nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. K správnosti týchto záverov obsiahnutých v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009 sa priklonil aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 337/2012-19 zo dňa 3.7.2012.

17. Keďže žalobca nepreukázal, že v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok boli splatné splátky úveru, ktorých zaplata sa žalobca proti žalovaným v konaní domáhal, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 18.12.2008 je v časti postúpenia uplatnenej pohľadávky voči žalovaným absolútno neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

18. Pretože žalobca vzal žalobu späť pred začatím pojednávania v časti o zaplata sumy 1.296,12 Eur, súd výrokom I. konanie podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil v späťvzatej časti a výrokom II. žalobu proti žalovaným 1/, 2/ zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

19. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerene rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Vzhľadom k tomu, že súd žalobu zamietol v celom rozsahu, strana žalovaných dosiahla v konaní plný úspech. Keďže však žalovaní náhradu trov konania neuplatnili a zo spisu nevyplýva, žeby žalovaným vznikli nejaké trovy konania, súd výrokom III. vyslovil, že žalovaným náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 4 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.